

Nerede bir yoldaş varsa,
Türkiye Komünist Partisi
oradadır!

Ortadoğu, AKP ve HDK

ABD ve AB emperyalizmi ekonomik krizin sorunlarının çözümünü kendi sistemlerinde arayacaklarına, doğası gereği dünyanın dört bir yanında savaş ocakları yaratıyor. Kuzey Afrika, Körfez ve Ortadoğu'daki gelişmeler bunun sonuçlarıdır. Afganistan ve Irak ile başlayan serüven, Suriye ile devam ediyor. Suriye'de taş taş üstünde bırakmadılar. Suriye Komünist Partisi'nin verilerine göre ülkede ikiyüzbün yabancı savaşıyor. Libya, Mısır, Tunus, Irak, Türkiye, Çeçenistan, Dağıstan, Afganistan, Pakistan'dan binlerce "lejyoner" ABD ve AB emperyalizminin emrinde terörist faaliyetler örgütüyor. Türkiye'deki AKP rejimi bu güçleri açık açık destekliyor. Para, silah, teçhizat ve tıbbi yardım ile savaşı daha da kızıştırıyor. Kapatılan sınır kapıları teröristlerin yol geçen hanına dönmüş halde. Ambulanslar ile sınırın öte yanına silah ve terörist götürülüyor, yaralılar geri taşıyor. Hatay, Antakya, Urfa sokaklarında eli silahlı teröristler ellerini kollarını sallayarak geziyor.

Batı Kürdistan'da Kürt Özgürlük ve Direniş Güçleri'nin kazandığı mevziler AKP rejiminin planlarını bozuyor. AKP rejimi kirli bir senaryonun baş rol oyuncusu olmak istiyor, ancak onu da beceremiyor, yüzüne gözüne bulaştırıyor. Emperyalist devletlerin Türkiye'yi bir maşa olarak kullanıp tarihi emellerine yeniden ulaşma amaçları bölgede zengin yeraltı kaynaklarının varlığına dayanıyor. AKP rejimi buradan pay kapmayı hesaplarken ağababaları buna izin vermiyor.

Türkiye ve Kürdistan barış, demokrasi, emek ve özgürlük güçleri AKP rejiminin bu kirli senaryolarını bozabilir. Türkiye'de devrimci mücadelenin yükseltilmesi, Kürdistan Ulusal Hareketinin, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi ile birlikte hem ulusal, hem de toplumsal sorunların çözümüne yönelik mücadeleyi yükseltmeleri, AKP rejimini burnunu dışarıya uzatamayarak kendi canını kurtarmak için uğraştırmak zorunda kılabilir. AKP rejimi bu sebepten ötürü Kürt Özgürlük Hareketinin bileşenlerine saldırıyor, baskı ve terörünü artırıyor, onun için sendikal alanda, işçi ve emekçilerin haklarının daha da kısıtlanması için girişimlerini artırıyor, en ufak direniş girişimlerini gaz ile panzer ile bastırmaya çalışıyor.

Halkların Demokratik Kongresi bileşenleri bu süreçte çok daha aktif ve belirleyici bir rol oynayabilirler. Türkiye'nin tek gerçek muhalefeti temsil eden HDK bünyesinde kısır tartışmaları bir kenara bırakmak ve AKP rejimini yıkmak için güçleri birleştirmek acil güncel görevidir.

Çağrı

Türk, Kürt, Laz, Ermeni, Abhaz, Rum, Boşnak, Arnavut... Tüm Ulus ve Ulusal Azınlıklardan Halklarımıza Sesleniyoruz:

Cezaevlerinde direnen, açlık grevi eylemini sürdüren, savaş tutsakları, özgürlük savaşçıları ile ulusal ve uluslararası dayanışmayı yükseltelim!

Kürt Halkının ulusal mücadelesi Türkiye'nin en temel sorunlarının demokratik çözümü için mihenk taşıdır.

Kürt Halkının eşitlik, barış ve özgürlük mücadelesi Türkiye'nin diğer halklarının, işçi sınıfının, emekçilerin, yoksul köy emekçilerinin, memurların, işsizlerin, gençlerin, kadınların, barış, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bileşenidir.

Bugünün sorunlarını çözmeden geleceğin sorunlarını çözemeyiz.

Herkesi bu onurlu mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz!

Türkiye Komünist Partisi
30 Ekim 2012

AÇLIK ORDUSU YÜRÜYÖR

Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmeğe doymak için
ete doymak için
kitaba doymak için
hürriyete doymak için.
Yürüyor köprüler geçerek kıldan ince kılıçtan keskin
yürüyor demir kapıları yırtıp kale duvarlarını yıkarak
yürüyor ayakları kan içinde.
Açlık ordusu yürüyor
adımları gök gürültüsü
türkülerini ateşten
bayrağında umut
umutların umudu bayrağında.
Açlık ordusu yürüyor
şehirleri omuzlarında taşıyıp
daracık sokakları karanlık evleriyle şehirleri
fabrika bacalarını
paydostan sonralarının tükenmez yorgunluğunu taşıyarak.
Açlık ordusu yürüyor
ayı ini köyleri ardınca çekip götürüp
ve topraksızlıktan ölenleri bu koskoca toprakta.
Açlık ordusu yürüyor
yürüyor ekmezsizleri ekmeğe doyurmak için
hürriyetsizleri hürriyete doyurmak için açlık ordusu yürüyor
yürüyor ayakları kan içinde.

Nâzım HİKMET

Legal ve İlegal Parti Üzerine

Günümüzde, yaklaşık yirmi yıldır bu konu tartışılıyor. “Parti legal olamaz mı, illegal parti olması gerekli mi?” Bu konunun bir geçmişe bağlı tarihi yanı var, bir de güncel yanı var. Ama en önemlisi iki yana da bağlı olarak “niyet” ile ilgisi var. Bu noktaları ayrı ayrı değerlendirmek istiyoruz.

Tarihsel Açıdan

Birincisi: Türkiye Komünist Partisi yasaklı olmayı, illegal çalışmayı kendi tercihi olarak seçmedi. 1920 senesinin 10 Eylül’ünde, Osmanlı İmparatorluğu’ndan sonra, Türkiye Cumhuriyeti daha kurulurken ilk yasal siyasi parti olarak kuruldu. Cumhuriyet Halk Partisi dahi, bu tarihten tam üç sene bir ay sonra 09 Eylül 1923 tarihinde kurulmuştur. TKP, kurulduktan sonra Mustafa Kemal Atatürk ile ve onun kurmayları ile irtibat içinde olmuş, Atatürk 18 Ekim 1920’de “resmi” Türkiye Komünist Fırkasını (Partisini) kendi kurmaylarına kurdurarak 23 Nisan 1920’de kurulan ilk mecliste bu resmi partinin mebuslarına yer vermiştir. Amaç, işçi sınıfının öncü kolu olarak Marksçı-Leninci ilkeler Türkiye Komünist Partisi’nin önünü kesmek idi. Sovyetler Birliği ile yeni kurulan Türkiye’nin iyi devlet ilişkilerini kullanarak Komintern’e de o sahte resmi partinin delegelerini gönderebileceklerini zannettiler. Ancak hem bu umutları gerçekleşmedi, hem de TKP’nin memleket sathında küçümsedikleri gücünü gördüler. Bunun üzerine bir de Parti Başkanı Mustafa Suphi yoldaş önderliğinde, Kızıl Alay’ların ülkeye Kafkasya’dan girişi gündeme gelince önce Mustafa Suphi ve MK üyesi 14 yoldaşımızı Karadeniz’de katlettiler ardından da TKP bir daha belini doğrultamaz düşüncesiyle kendi kurdukları sahte resmi partiyi de kapattılar. Ancak TKP yediği çok ağır darbeye rağmen tekrar ayaklarının üzerine dikilince ve gerek Anadolu’da, Kürdistan’da yoksul tarım emekçileri, gerekse de İstanbul, Ankara, Samsun, İzmir, Bursa gibi önemli büyük şehirlerde fabrika ve tersanelerde örgütlenince 1922 yılında TKP’yi resmen yasakladılar. Demek ki illegalliteyi seçen biz olmadık.

50’li, 60’lı, 70’li ve en son 80’li yıllarda, TKP illegal koşullarda örgütlenmesini ve mücadelesini sürdürürken, tutuklamalar, işkenceler, saldırılar ile

Partimizin faaliyetlerini engellemeye çalıştılar. Türkiye Komünist Partisi’nin böylece legal çalışma koşulları hiç bir zaman oluşmadı. Yüzlerce üye ve sempatanın katlettiler, sadece düşünce ve örgütlenme suçlamaları ile binlerce yıl hapis cezaları kestiler, binlerce partinin değişik dönemlerde ve hala sürgünde yaşamasına sebep oldular.

Günümüz açısından

İkincisi: Pekiyi, bu koşullar geçmişte böyle idi de bugün değişti mi? Bize göre değişmedi. Eğer Türkiye Komünist Partisi, hiç bir savaşım biçimini dışlamadan, iktidarı burjuvazinin başına yıkıp elinden almak için mücadele ediyor ise; eğer Türkiye Komünist Partisi günümüzde de sınıf savaşımının toplumda temel çelişki olan emek-sermaye çelişkinin çözümü için tek yol olduğunu savunuyor ise; eğer Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının iktidarını, proletarya diktatörlüğünü savunuyor ise; eğer Türkiye Komünist Partisi üretim araçlarının toplumsallaştırılmasını ve ekonominin merkezi sosyalist yönetimini savunuyor ise ve de bu amacına ulaşmak için Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının öncüsü olarak Marksçı-Leninci temelde örgütleniyor ise burjuvazi bu partiye yasal çalışma izni vermez, veremez. Kendisini yok etmeyi amaçlayan bir partiye kimse yaşam olanağı tanımaz.

Dolayısıyla buradan yola çıkarsak Türkiye Komünist Partisi’nin legal olarak faaliyet yürütmesi mümkün değildir. Pekiyi, bunun böyle olması gerektiğini savunanlar görüşlerini neye dayandırıyorlar? Bu konudaki görüşleri de temel olarak ikiye ayırmak gerekir.

Eski TKP kadrolarından kimi yaklaşımlar

Bunlardan birincisi; kendileri zamanında Türkiye Komünist Partisi kadrosu olup da bu görüşü ileri sürenler grubudur. Biz tabii ki bu grubun görüşlerini değerlendirirken, zamanında yapılan herşeyin yanlış olduğunu, programatik hedeflerimizin bugünün gerçeklerine uymadığını, dolayısıyla da sosyalizmin de , Marksçı-Leninci öğretinin de geçerliliğini yitirdiğini ve burjuvazinin kampına geçmiş olanları kastetmiyoruz. Bizim kastettiğimiz

arkadaşlar, hala sosyalizmin ulaşılır gerçekçi bir hedef olduğunu, Marks’ın ve Lenin’in teorik yaklaşımlarının doğru olduğunu, ama Lenin’in özellikle devrim ve parti teorisi konusundaki görüşlerinin günümüze ne kadar uyduğunu tartışan ve Leninci Parti yerine, Marksist çoğulcu sol bir partinin gerekliliğini dile getiren arkadaşlardır. Hatta bu arkadaşlarımızdan önemli bir kısmı bu düşüncelerinin Komünist Parti adını taşıyan legal bir parti vasıtasıyla da uyumlu olduğunu, onun için “bu saatten sonra” illegal bir KP’ye gerek olmadığını dile getirmektedirler. Biz bu arkadaşlarımızı kötü niyetli, döneke, vs olarak nitelermiyoruz. Bugün de toplumsal mücadelede önemli çalışmalara katılan bu arkadaşlarımız en azından zamanında aldıkları parti eğitimi gereği bugün anti-komünist konumlarda olmadıklarını söyleyebiliriz. Bu arkadaşlar iyi niyetlidirler ancak savundukları parti yapısının ancak ve ancak Marksçı-Leninci bir Komünist Partisi’nin varlığı ve öncülüğü koşullarında bir cephe veya bağlaşıklık örgütü olarak legal sosyalist bir parti biçiminde gelişebileceğini göremiyorlar. Günümüzde de uluslararası deneyimler ve örnekler bizim bu konudaki görüşlerimizi desteklemektedir. Biz bu arkadaşlarımız ile bıkmadan, usanmadan konuşacağız, tartışacağız ve bu süreçte de onları parti dostu unsurlar olarak nitelendirip, legal alanda farklı platformlarda asgari müştereklerde birlikte çalışacağız.

Bu arkadaşlarımızın bu durumda olmalarının en önemli nedenini, partimizi 1985 yılından sonra yöneten unsurların niteliğine, kötü birer “komünist” örneği olmalarına bağlamak yanlış olmayacaktır. Bu arkadaşlarımız gençlik yıllarından itibaren bu unsurlar ile illegal yapılar içinde çalışmış, özellikle 1977 dönemi sonrası ve 12 Eylül faşist askeri diktatörlük döneminde çok önemli görevler başarmışlardır. Tabiri caiz ise ülke içinde Parti’nin o dönemde varlığının temel direkleri olmuşlardır. Bu arkadaşlarımızın bugün böyle düşünmelerinde Partimizi likidasyona götüren yöneticilerin çok büyük rolü vardır. Büyük bir inanç ve özveri ile, tarif edilemez fedakarlıklar ve tehlike koşullarında zaiyat vermeden parti çalışmalarını yürüten bu kadrolar,

Devamı 3. sayfada

Legal ve İlegal Parti Üzerine

İkinci sayfadan devam

likidatör yönetici profili ile legal ortamda yüz yüze gelince ve bu likidatörlerin, Marksizm-Leninizm öğretisi, Leninci Parti yapısı, Sovyetler Birliği ve Dünya Sosyalist Sistemi konusunda görüşlerini öğrenince, kimi dönemlerde onların etkisinde kaldılar, kalmasalar da bu söylemler onlarda iz bıraktı. “Biz bunun için mi bu partide yer aldık, neye güvenerek gözümüzü budaktan sakınmadan üst organların genelgelerine uyduk, bu adamlar ile çay içmeye bile gidilmez” psikolojisi oluştu. Ancak yılların getirdiği savaş arkadaşlığı, yoldaşlık ilişkisi ve en önemlisi Parti yönetiminden bir kişinin bile çıkıp bu sürecin karşısında durmaması partinin çok değerli kadrolarının dahi atomize olmasını beraberinde getirdi. O dönemde Politik Büroda, Merkez Komitesinde, Yöre ve İl Komitelerinde görev yapmış, Gençlik, Kadın örgütlerinde ve sendikalarda partimiz adına görevler üstlenmiş, öne çıkan, adı bilinir unsurların bugün ne savundukları, ideolojik ve teorik düzeylerinin ne denli geri olduğunu gören temiz genç kadroların, olmasa iyi olurdu ama bu duruma gelmelerini anlamaya çalışıyoruz.

Özellikle TBKP ve ÖDP süreçlerinde kurulan ahab-çavuş ortamlarında gelişen ilişkiler, diri durmak isteyen arkadaşların dahi diri kalamamalarına neden olmuştur. O güne kadar daha çok MK yönergeleri doğrultusunda ağır illegal koşullarda çalışan bu arkadaşlarımızın içinden ise patimizin Leninci anlayışta likidasyona direnmesi konusunda inisiyatif geliştirilememesi sosyal-psikolojik olarak incelenmeye değer bir olgudur.

Deforme olmuş geçmiş parti yöneticilerinin, kendi dönme manevraları sırasında, bu manevraları gerekçelendirmek için kopyaladıkları, yaygınlaştırdıkları revizyonist görüşler 90lı yıllarda legal ortamlarda yoldaşların biraraya geldiklerinde konuşulan ana konular idi. O dönemde yaygınlaşan konu ile ilgili yabancı menşee kitaplar referans gösterildi. Gorbaçov’un “yeşil haç” görüşleri adı anılmadan yaygınlaştırıldı. Bütün amaç, daha partide iken ve likidasyonu hazırlarken, son demlerinde kaleme aldıkları “Marksizm aşıldı”, ‘Leninizm günümüze uymuyor”, “Sosyalizm’in gerçekleşmeyeceğini SSCB deneyiminde gördük”, “Sosyalist planlı ekonomi

başarısız oldu, Pazar ekonomisini sosyalleştirmek lazım” gibi görüşleri kadrolar içinde yaymak, bilime, öğretilere karşı tedirginlik ve şüphe yaratmak, bu yöntemle de kimsenin çıkıp likidasyonu engelleyecek önlemler alamamasını sağlamak idi. Kadroların daha çok pratik örgüt çalışması içinde yoğrulmuş olmaları, bu dönemlere karşı argüman geliştirmede ve Marksizm-Leninizm’i savunmada yetersiz kalmaları onların da işini kolaylaştırdı. Bu direnişsizliği yürüttükleri çarpık parti çalışması ile ve parti eğitimlerinin yetersizliği ile zaten senelerden beri hazırlanmış durumda idiler.

Bu arkadaşları da kesinlikle 1985’den sonra “Komünist Birlik” veya “10 Eylül” adı altında gruplaşan unsurlar ile karşılaştırmıyoruz. O unsurların bugün geldikleri konum da onların o zaman dahi bu konuda samimi ve ilkeli olmadıklarının temel göstergesidir. Kaldı ki, “10 Eylül” dergilerinde Kivılcımlı’ya ve Belli’ye dizilen methiyeleri dikkate alırsak amiane tabiri ile bunlardan bir “cacık” dahi olmayacağı o zamanlardan belli idi.

SİP “TKP”, 1920 ve diğer legalistler

İkinci grupta SİP “TKP”, 1920 ve diğer legalistleri görmek gerekiyor. Bunların durumlarını da eski TKP kadrosu olup da bu oluşum veya oluşumsuzluklara angaje olanlar olarak yine ikiye ayırmak gerekiyor. Birinciler için söylenecek çok fazla söz yok. Onlar gerek programları ve tüzükleri ile gerekse de günlük politik söylemleri ile “komünist” kavramını içini boşaltarak çok kullanan “sol sosyal demokrat” çizgileri temsil ediyorlar. Bunu reddedseler dahi, 1917 büyük Ekim Devrimi ile başlayan Reel Sosyalizm deneyimine, Stalin meselesine, Kürt ulusal sorununa, Kemalizm konusuna yaklaşımları ile renklerini belli ediyorlar. Tabii ki bunu çok profesyonelce ve rafine bir şekilde yapmaya çalışıyorlar. Kimi zaman teoride basmakalıp sözleri tekrar ederek doğruyu söyler gibi gözüküp, ideolojik, politik ve örgütsel anlamda pratikleri ile kendilerini farklı sanarak etrafında toplanan kesimleri pasifize ediyorlar, yanlış yerlere yönlendiriyorlar. Çıkardıkları yayınlarda Merdan Yanardağ, İlhan Çıhaner gibi Kemalistlere yer vererek günlük politika

yürütüyorlar. Politik olarak da “sosyalist devrim” hedefini programatik olarak öne koyarak büyük laflarla hiç bir şey yapmıyorlar. Bu yaklaşım, biryere varmamak için büyük laflar etmenin, işçi ve emekçi yığınları yanlış yollara yöneltmenin yöntemidir. Bu işlevi görmek için, bu figuranlığı yapmak için bu grupların legal olmaktan başka çareleri yoktur. Asıl amaçlarını gizleyerek yerine getirdikleri görevleri başarmak için de legaliteyi sonuna kadar savunuyorlar. Onlara dokunan, ciddiye alan kimsenin olmadığı da aşikar. Gerçekten politik erki yıkmak ve işçi sınıfının devrimci erkini kurmak gibi bir niyetleri olsa idi hem ona uygun örgütlenmeleri, hem de ona uygun politikalar geliştirmeleri gerekirdi. Ancak onların öyle bir dertleri yok. Siz hiç onların yayınlarında veya söylemlerinde iktidarı nasıl ele geçireceklerine dair bir emare gördünüz mü? Biz görmedik ve duymadık. Onun için bunlar üzerine de çok fazla yazmanın nedeni yoktur. Nereden geldiklerine, köklerinin nereye dayandığına, akıl hocaları Yalçın Küçük’ün gelişimine, kendilerinin bu konulara yaklaşımına dair yüzlerce örnek kendi yayınlarında ve söylemlerinde görülebilir. Bizim, Türkiye Komünist Partisi olarak burada düşünmemiz gereken tek olgu, bu sahte ve icazetli partilerin işçi sınıfı ve emekçi halklarımızı daha fazla yanıltmalarının önüne nasıl geçeceğimizin tespitidir. Eski TKP kadrolarından bu gruplaşmaların iyiniyetle içinde olanlar konusunda ise bu konunun çözümünün zaman içinde kendiliğinden gelişeceği. Taşlar zamanla yerli yerine oturacaktır. Burada tabii Ulvi Oğuz veya Metin Turgut Öztürkoğlu gibi Türkiye Komünist Partisine ihanet edenleri kastetmiyoruz.

Legalistler

İkinci grupta bu kesimleri ele almak gerekiyor. Kesimler diyoruz, çünkü bunlar örgütsüzdür, herşeyi en iyi onlar bilirler, deşifre olmuşlardır, yazarlar, çizerler, konuşurlar, mangalda kül bırakmazlar. Bunlar SİP ve 1920’ye karşı “gerçek” TKP’yi savunurlar ama maalesef partimiz ile de yaklaşamazlar. Kendi aralarında kimi zaman biraraya gelirler, sonunda bozuşup ayrılırlar. Bunların en büyük amacı TKP’yi legal olarak kurmaktır.

Devamı 4. sayfada

Legal ve İlegal Parti Üzerine

Üçüncü sayfadan devam

Burada da iki ayrı eğilim vardır. Bir kesimi TKP-TİP birliğinin likidasyona sebep olduğunu kabul eder, diğer kesim ise TKP-TİP birliğinin ve TBKP sürecinin doğru olduğunu ve devam ettirilmesi gerektiğini savunur. Bu birey ve grupların en büyük özelliği kendilerini şahıs olarak ön plana çıkarmayı ve örgütlü, disiplinli bir yapı içinde çalışmaya, risk üstlenmeye, devrimci fedakarlıkta bulunmaya yanaşmamalarıdır. Onun için de sözde kimi doğru sözler söylemek ile beraber, bunun legal örgütlenme içinde yaşama geçirilebileceğini, buna kendileri bile inanmadıkları halde savunurlar. Bu süreç içinde olan dürüst unsurların da zaman içinde partimizin etrafında buluşacaklarına inanıyoruz. Onların legal ve deşifre olmuş nitelikleri, onlarla partimizin güçlenme oranına koşut legal yapılanmalar içinde temasımız olacağını gösteriyor. Kötü niyetli ve bilinçli olarak legalizmi savunanlar ise düşmanın değirmenine su akıtan unsurlardır ve bizim karşıtımız olarak muamele göreceklardır.

Türkiye Komünist Partisi'nin ilkesel yaklaşımı

Partimiz, Marksizm-Leninizm temelinde, bu öğretinin ilkelerini sapmadan uygulayarak ve bunu yaşama geçirmek için Leninci Parti modelini savunmakta ve uygulamaktadır. Burjuvazi var oldukça sınıf savaşımı toplumsal mücadelenin ana eksenini oluşturacaktır. Burjuvazi kendi ilkelerinden taviz vermiyor ise, kapitalist-emperyalist sistem uluslararası düzeyde savaş, sömür, baskı mekanizmalarını sürdürüyor ise buna ulusal ve uluslararası anlamda proletaryanın savaşımından başka hiç bir güç son veremez. Bu mücadele de ancak ve ancak, bu savaşımı örgütleyip yürütecek Leninci bir Komünist Partisinin önderliği ile mümkündür. "Proleteryanın erki ele alma savaşında örgütten başka silahı yoktur."(V.İ.Lenin. Tüm Yapıtları, c.4, s.403)

Ülkemizde de burjuvazinin kendi amaçlarını gerçekleştirmek ve erki elinde tutmak için nelere kadir olduğunu burada tekrarlamayı gerek görmüyoruz. Burjuvazi kendi diktatörlüğü ile yönetmeye çalışmaktadır ve göstermelik demokratik yöntemler ile tıkanmış hissettiği anda faşist diktatörlük

yöntemlerini gündeme getirmektedir. Komünistler herkesin bizim gibi düşünmesini beklemiyor. Farklı yaklaşımlar olması kadar doğal bir durum yoktur. Ancak komünistler daha geniş devrimci ve demokrat muhalefet güçlerinin tek bir hedefe yönelik ortak mücadelesini, proletaryanın öncülüğünde örgütlemek için vardır. Bunun gerçekleşmesi de ancak Komünist Partisi vasıtasıyla olur. Bu partinin düşmanın her türlü saldırısına karşı dayanıklı bir savaş ve kadro örgütü olması gerekmektedir. Mesele sadece düşmana karşı dayanıklı olmak değil, öncelikle düşmanı ve onun erkini yıkacak bir niteliğe sahip olunması gerekliliğidir. Bu parti ülkemiz koşullarında illegal olmak durumundadır. En küçük bir muhalafeti dahi kanla, baskı ile , kovuşturma ile bastırmaya çalışan AKP rejimi, Türkiye Komünist Partisi'ne ancak kadrolarını deşifre etmek ve ardından yok etmek için taktiksel olarak göz yumar. BDP gibi, legal, parlamentoda 36 tane milletvekili olan bir partinin 10.000 üye ve yöneticisini esir alan bir zihniyetin TKP'ye karşı neler yapacağını bilmek durumundayız. İlegal yapımıza dahi değişik yöntemler ile müdahale etme amaçları vardır. Partimizin tarihi bu konuda maalesef zengin deneyler ile doludur. "Burjuvazi, bütün dünyada kendi ajan ve provakatörlerini illegal komünist partilerinin içine sokmaya çalışır, ileride de çalışacaktır." (V.İ.Lenin. Tüm Yapıtları, c.41, s. 29) "Buna karşı özenli, titizce ve çok çetin bir savaş verilmelidir. Bu savaş yollarından biri de illegal çalışmayla legal çalışmayı uyumlaştırmaktır. Partiyi girmek isteyen şüpheli kişilerin uzun zaman legal çalışma yoluyla illegal çalışmaya yarayıp yaramayacağını yoklamaktır." (V.İ.Lenin. Tüm Yapıtları, c. 44, s.56) Düşmanın saldırılarının panzehiri illegal çalışma ile legal olanakları uyumlaştırmaktır. Gerektiği kadar illegal olmak, çelik parti omurgasını her tür fırtınaya karşı dayanıklı olacak biçimde korumak ama illegal çekirdek konusunda bir milim taviz vermeden legal olanakları sonuna kadar değerlendirmek ve uyumlaştırmak düşman saldırılarının panzehiridir. Politika gizli yapılmaz, aslanan örgütün gizli olmasıdır. Politika işçi sınıfına, emekçi halklara, yoksul köylülere malomak zorundadır. Bunu bir illegal parti olarak başarmak da o partinin

ve onu oluşturan kadrolarının maharetidir, sanatıdır. Legal olanakların değerlendirilmesinde daha önceki mücadele süreçlerinde deşifre olmuş, kovuşturmalara uğramış, tutsak olmuş ancak bu deneylerden başı dik olarak komünist onuru ezdirmeden çıkmış kadroların önemli görevleri vardır. Bu parti kadroları ile illegal parti kadrolarının, örgütlerinin uyumunu sağlamak bir kuyumcu titizliği ile hatasız çalışmayı gerektirir. Bu konuda ciddi deneyimler kazanmış örgüt ve kadrolarımız hergün yeniden sınanarak parti çalışmalarımızı onurlu bir şekilde sürdürmektedirler.

"İlegal çalışmayı legal çalışmayla, illegal örgütleri legal örgütlerle uyumlaştırmadan proleteryanın gerçek devrimci partisinden söz bile edilemez." (V.İ.Lenin. Tüm Yapıtları, c.40, s.60) Rehavete kapılmamak, konspiratif çalışmanın yöntemlerini kanıksayıp taviz vermemek, illegal düşünüp, legal hareket etme sanatını bir yaşam biçimine dönüştürmek, meraklı olmamak, kendisini ilgilendiren bilgiler ile yetinmek, oturmuş bir kişiliği olmak, kendiyle barışık olmak, düşmana karşı sınıf kininden bir milim taviz vermemek sadece istemlerle olacak bir hareket ve yaşam biçimi değildir. Bu teorik, ideolojik formasyonun ve politik deneyin hergün yeniden üretilmesini, Marksçı-Leninci eğitimin sürekli tazelenmesini gerektirir. Poliste, insanlık dışı işkence ve sorgu yöntemleri altında komünist onuru, partiyi, yoldaşlarını korumak ancak ve ancak bilime, partiye, sınıfa ve ezilen halklara olan inanç ile mümkündür. Bu inanç da boş bir inanç değildir, parti eğitiminin sonucudur.

"Komünistleri, devrimci örgütlülüğü, disiplini ve konspirasyon taktiklerini son derece yetkinleştirmelidirler." (V.İ.Lenin. Tüm Yapıtları, c. 4, s. 194)

Konspiratif parti çalışmasının hatasız yürütülmesinin teminatı Leninci Parti İlkelerinin, canlı bir organizma olarak TKP tüzüğünün uygulanmasıdır. Demokratik ama merkeziyetçi, eleştiri ve özeleştiri mekanizmasının eksiksiz işletildiği, parti disiplininin en üst düzeyde uygulandığı bir yapılanma bu örgütün teminatıdır. Unutmayalım, TKP bir kadro ve savaş örgütüdür. Bizim amacımız savaşı, sömürsüz ve sınıfsız bir toplum yaratmaktır. Biz uluslararası düzeyde yürütülen bu

Devamı 5. sayfada

Legal ve İlegal Parti Üzerine

Dördüncü sayfadan devam

mücadelenin kendi coğrafyamızdaki neferleriyiz. Bu anlayış en üst organdan partinin en alt hücrelerine kadar istismarsız ve toleranssız yerleşmelidir. "Her bölgede, her semtte, her fabrikada, her bölükte tek kişi gibi eylem gösterebilecek sağlam, sıkı örgütler olmak zorundadır. Bu örgütlerin tümünü daha üst örgütle, Merkez Komitesi'yle sıkı bağları olmalıdır. Bu bağlar, düşmanın bizi gafil avlayamaması için sürekli denenmiş, kontrol edilebilir olmalıdır."

(Tüm Yapıtları, c. 31, s. 337-338)
Son söz yerine

İşte, böyle bir amaç ile özgür iradeleri ile biraraya gelen, dünyanın, ülkemizin, halklarımızın en temiz ve saf insanlarını yanlış hedeflere yöneltmeye çalışanlar bizim dostumuz olamazlar. Onlara karşı uzlaşmacı, taviz verir konumda olamayız. Bunu yapmamız demek ya kendimizi inkar etmemiz, ya da davamıza ihanet etmemiz demektir. Komünist hareketin önderi Lenin

yoldaşın aşağıdaki sözleri bir abartı değildir, dile getirdiğimiz bağlamda değerlendirdiğimizde konuyu bir cümle ile nitelemektedir.

"Legal basında illegal çalışmaya karşı çıkan ve mutlaka legal parti kurulmasını isteyenler, bizim partimize, komünist partisine karşı bozgunculuk yapmaktadırlar ve böyleleri partimizin, hareketimizin uzlaşmaz düşmanıdır." (Tüm Yapıtları, c. 25, s.368)

Bilen Yoldaşı Düşünürken

Bugün aramızda olsa idi 110 yaşında olacaktı Bilen yoldaş. Bu mümkün olamazdı diyebiliriz,

ancak Bilen yoldaş'ı bundan 29 sene önce 81 yaşında yitirdiğimizde ise bunu aramızdan erken bir ayrılış olduğunu hepimiz biliyorduk. Bilen yoldaş bir on sene daha yaşayabilse idi, Nabi Yağcı kliğinin tezgahlarını boşa çıkarabilse idi bugün Türkiye Komünist Partisi de 20 yıl kaybetmemiş olurdu. Sovyetler Birliği'ndeki karşı devrim, Sosyalist Dünya Sisteminin seksenli yılların sonu, doksanlı yılların başında dağılmasına yol açan gelişmeler O'nun aramızda olduğu koşullarda Türkiye Komünist Partisi için çok daha az zaiyat ile bağlı olurdu.

En azından likidasyona kesinkes olanak tanımazdı. Partimizin tepesine çöreklenmiş parti düşmanlarını, likidatör dönemleri zamanında teşhir eder, kirli emellerine ulaşmalarına müsaade etmezdi.

Biz genç kuşak komünistler bugün böyle düşünüyoruz. Ancak böyle düşünürken eksik düşünüyoruz, yanlış davranıyoruz. Biz tam da Bilen yoldaş başımızda imiş gibi davranıp hareket etmek zorundayız. O olsaydı bugün ne yapardı sorusuna yanıt verip, onun gereğini yapmalıyız. Evet, likidasyonu engelleyemedik, parti düşmanları partimizin en yüksek kalelerini ve en derin mahzenlerini ele geçirmişler idi.

Genç idik, deneyimsiz idik. Bin sene düşünsek partimizin Genel Sekreteri, Politik Bürosu, Merkez Komitesi eliyle dağıtılacağını aklımıza getiremezdik. Ancak olan oldu, şimdi görev omuzlarımızda. Bu bilinç ve sorumluluk ile görevlerimizi yaşama geçirmemiz partililiğimiz gereğidir.

Zaman oldu, 5.Kongre'de Şefik Hüsnü'lerin, Hikmet Kıvılcımlı'ların, Mihri Belli'lerin itibarı iade edildiğinde, bizler de o masallara aldandık. Bilen yoldaş bize, hırçın, sert, sekter bir yönetici olarak sundular, SBKP bile özeleştirisini yaptı, biz de yapmalıyız dediler. Aldatıldık, gözlerimiz doğruyu görmedi, Bilen yoldaşın Parti Plenumlarında, Konferanslarda, yazılarında anlatmaya çalıştığını, ajan-provokatörlerin, oportünistlerin, parti düşmanlarının nelere kadir olabileceklerini anlayamadık. Ta ki kendimiz yaşayana, görerek öğrenene kadar. Şimdi Bilen Yoldaş'ın ne demek istediğini, İşçi Sınıfının öncü gücü Türkiye Komünist Partisi'ni gözümüz gibi nasıl korumamız gerektiğini daha iyi biliyoruz. Bilen yoldaş bir konuşmasında TKP 1922 yılında yasaklandığı zaman, TKP MK'nın tarihsel açıklamasından şu alıntıyı yapmıştı: "Uluslararası proletarya ve Türkiye İşçi Sınıfı varoldukça TKP yok edilemez !"

Bilen yoldaş'ı yitirdiğimiz 1983 yılının Kasım ayında, ağır illegal koşullarda çalışan yoldaşlarımız olmayacak bir işi başararak faşist diktatörlük koşullarında Hürriyet gazetesine bir vefat ilanı vermişlerdi. Ertesi gün burjuvazinin borazanlığını yapan anti-

komünist Tercüman gazetesi "TKP, Türk basınına ilan verip İsmail Bilen'i övdü" manşeti ile çıktı. Bunun üzerine Hürriyet gazetesi Sıkıyönetim tarafından süresiz olarak kapatıldı. Bilen yoldaş ölümü ile de düşmana korku saldı.

Hürriyet gazetesine verilen ilanda "Acımız derindir. Ondan öğrendiklerimiz bizlere BİLEN'in genç kız ve oğullarına yol gösteriyor" deniyordu. Bu söylemin içini doldurmak ve yaşama geçirme görevi bugün bize düşüyor. Bilen yoldaş 5.Kongre açılış konuşmasını Lenin'den şu cümleler ile bağlamıştı: "Biz babalarımızdan daha iyi savaşıyoruz. Oğullarımız da bizden daha iyi savaşıyorlar ve utkuya ulaşacaklardır." Bilen yoldaş fiziksel olarak aramızdan ayrıldı, ancak Bilen yoldaş, 110 yaşında genç ve delikanlı bir komünist olarak aramızda yaşatmak O'nun bize öğrettiklerini uygulayarak mümkün olacaktır. Anısı önünde saygı ile eğiliyoruz. Bugüne kadar yaptıklarımız bundan sonra yapacaklarımızın teminatıdır diyoruz.

Söz sana Bilen yoldaş !

**Kasım ayında yitirdiğimiz
yoldaşlarımızı anıyoruz..**

**Mustafa
Hayrullahoğlu**

**Talip
Öztürk**

**İsmail
Bilen**

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

www.tkp-online.org